

Arrest

nr. 283 885 van 26 januari 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X alias X
2. X alias X

Gekozen woonplaats: 1. X

2. ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X en X alias X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 4 april 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 mei 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 oktober 2022.

Gelet op de beschikking van 10 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en van advocaat K. STOROJENKO, die verschijnt voor de tweede verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“Met toepassing van artikel 39/57, §1, tweede lid, 3° van de voormelde wet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.

In het onderhavige geval is de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurd op 10 maart 2022. Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 4 april 2022, is ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het beroep komt derhalve onontvankelijk voor.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 16 december 2022 staat het volgende vermeld:

“Tolk 585 legt de eed af en tolkt Farsi – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partijen bevestigen dat zij thans feitelijk zijn gescheiden, maar zijn het erover eens dat in de huidige procedure geen tegenstrijdigheid van belangen speelt, daar hierin enkel de tijdigheid van het beroep ter discussie staat. De eerste verzoekende partij stelt dat zij alle documenten tijdig heeft verstuurd en legt de stukken waaruit dit volgens haar moet blijken en die zij reeds eerder aan de Raad had overgemaakt nogmaals neer. De tweede verzoekende partij heeft geen opmerkingen over de (laat)tijdigheid van het beroep en doet woonplaatskeuze op het kantooradres van haar advocaat K. Storojenko aan de Franklin Rooseveltlaan 348/3 in 9000 Gent en legt een stuk neer ter bevestiging hiervan.”

4.1. De verzoekende partijen bevestigen ter terechtzitting vooreerst dat zij thans feitelijk gescheiden zijn, maar zijn het erover eens dat in de huidige procedure geen tegenstrijdigheid van belangen speelt, daar hierin enkel de tijdigheid van het beroep ter discussie staat.

4.2. Uit voormeld betoog ter terechtzitting blijkt verder dat de tweede verzoekende partij geen opmerkingen heeft over de (laat)tijdigheid van haar beroep. Zodoende brengt zij geen concrete en valabele argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond.

4.3. De eerste verzoekende partij legt ter terechtzitting een reeds op 20 oktober 2022 aan de Raad overgemaakte nota neer, getiteld *“Vraagt te worden gehoord”* waaraan 3 bijlagen zijn gevoegd die zij in de nota benoemt als volgt:

- *zending tracking + CGRA-envelop met bpost-barcode – E. + A.*
- *Beschikking van 10.10.2022 van het RvV*
- *de brief van het Jeugdparket van Namen dd 05.09.2022”.*

Naar haar mening moet hieruit blijken dat zij alle documenten tijdig heeft verstuurd.

Zoals uiteengezet in voormelde beschikking, benadrukt de Raad vooreerst: *“Met toepassing van artikel 39/57, §1, tweede lid, 3° van de voormelde wet moet het in artikel 39/2 van dezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het gericht is.”*

Artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat het *“verzoekschrift wordt ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht (...) indien het beroep gericht is tegen de in artikel 57/6, § 3, eerste lid, bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid”*, zoals in casu voorligt.

Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begint, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervalddag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissingen op 10 maart 2022 aan de postdiensten werden overhandigd voor aangetekende zending.

Ook uit voormelde bijlage *“zending tracking + CGRA-envelop met bpost-barcode – E. + A.”*, door de eerste verzoekende partij neergelegd ter terechtzitting, blijkt overigens eveneens de overhandiging aan bpost op deze datum.

Uit deze bijlage blijkt eveneens dat de aangetekende zendingen werden aangeboden op 11 maart 2022, evenwel zonder succes, en dat een bericht werd nagelaten in de brievenbus. Er werd verzoekende partijen diezelfde dag een bericht nagelaten en de aangetekende zendingen lagen op 11 maart 2022 reeds klaar bij bpost voor ophaling.

In de nota neergelegd ter terechtzitting zet de eerste verzoekende partij uiteen dat de aangetekende zendingen werden meegedeeld op vrijdag 25 maart 2022 om 16 uur 18 uur op het postkantoor te Herbeumont, waarbij zij verwijst naar voormelde bijlage *“zending tracking + CGRA-envelop met bpost-barcode – E. + A.”* Hieruit concludeert de eerste verzoekende partij in de neergelegde nota dat de termijn van tien dagen aldus op 26 maart 2022 begon te lopen en verstreek op 5 april 2022, en vervolgens dat het verzoekschrift tijdig werd verzonden per aangetekende brief van 4 april 2022 gericht aan de Raad.

De eerste verzoekende partij kan in haar betoog niet worden gevolgd.

De kennisgeving wordt geacht te zijn gebeurd op het ogenblik van de aanbidding. Het feit dat de betrokkene de aangetekende zending niet in ontvangst neemt, verhindert niet dat de beroepstermijn ingaat, tenzij overmacht kan worden ingeroepen (RvS 3 december 2009, nr. 198 499).

Het voorgaande neemt niet echter weg dat, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief, zoals in casu, in navolging van artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn begint te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst (RvS 2 mei 2022, nr. 253.616). In casu werden de bestreden beslissingen op 10 maart 2022 aan de postdiensten overhandigd voor aangetekende verzending.

Bijgevolg begon de beroepstermijn te lopen vanaf 15 maart 2022 en was de uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift 24 maart 2022.

Het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 4 april 2022, is bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn.

De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. X). Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

De eerste verzoekende partij toont noch met haar betoog ter terechtzitting, noch met voormelde uiteenzetting in de neergelegde nota betreffende de datum van afhaling van de zending bij bpost of de overige aangehaalde punten in deze nota die geen betrekking hebben op het laattijdig karakter van het ingediende verzoekschrift, aan dat er in casu een gebeurtenis heeft plaatsgevonden buiten de menselijke wil om die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden. Uit de bij de neergelegde nota gevoegde bijlagen blijkt dit evenmin. De omstandigheid dat de eerste verzoekende partij deze aangetekende zending uiteindelijk pas op 25 maart 2022 ophaalt, houdt geen geval van overmacht in. Het is immers de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij om zich zo te organiseren dat zij tijdig kennis kan nemen van beslissingen die haar aanbelangen en haar per post aangetekend worden toegestuurd.

4.4. Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig is. Het beroep is derhalve onontvankelijk *ratione temporis*.

5. Het beroep is onontvankelijk.

6. Kosten

Gelet op wat voorafgaat, past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen. Aangezien zij het rolrecht tweemaal hebben voldaan, moet het onverschuldigd betaalde bedrag van 372 euro hen worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Artikel 3

Het door de verzoekende partijen onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 372 dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. MAES,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES